

ravno na postaji vstopal v red in so bobnarji ropotali k molitvi. Če še nikoli, jim je danes šla molitev gotovo iz serca, — al od njih dogodbe očitno govoriti, se jim ni zdelo varno. Čez dolgo potem še le se je zvedilo v polku, kako je bil tem trem gostom napravil francoski mlinar „zajterk“. Jos. Levičnik.

Jos. Levičník.

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Vodic na Gorenjskem. Povejte svetu, drage Novice! ki že od nekdaj se verlo poganjate za domače šole, da tudi Vodičani nismo več zadnji na Krajnskem. Šola, ktero sta g. Mihael Peternel, bivši, in g. Jožef Marešič, sedanji kaplan v Vodicah privatno učila, je po velikem trudu gosp. fajmoštra Valentina Bergant-a lani v javno ljudsko šolo se prerodila, za ktero je bil po višji šolski oblasti gosp. Janez Epih učitelj postavljen.

Le eno leto terpi javna šola v Vodicah, — pa kako veselo že razcvetuje! Pri očitni skušnji pervega šolskega leta so učenci in učenke keršanski nauk, zgodbe sv. pisma in sv. evangeli tako mično in brihtno razlagali, da se je očitno vidilo, da gosp. katehet Marešič so otrokom verske in djanske resnice božje v glavo in serce lepo vtisnili. Pa tudi brali so otroci tako gladko, in računili iz glave in na tabli tako urno, da so vsi poslušavci prav zadovoljni bili, ki so tudi lepopisje z veseljem ogledovali. Ako g. učitelj v svoji pridnosti, česar ne dvomimo, tako stanoviten ostane kakor je bil dosihmal, bo naša šola veliko dobrega sadú rodila celi fari.

Omeniti moram še nekoliko sadjoreje. Verli gosp. katehet so otroke prav lepo napeljali na potrebo žlahnjenja sadnih drevés, in otroci so dokazali, ker po grehu pervih staršev zemlja le ternje rodí, da se mora pridno obdelovati in drevje žlahniti, ako hočemo dobrega sadja uživati. Tudi je prav lepo skazano bilo, da ne smemo sadja krasti, ker Adam je prepovedani sad jedel in zato z Evo vred iz raja pahnjen bil. Naj vsak po kmetih skerbí, da mu bo lastni vert obilo dobrega sadja rodil, in tatvine bo večidel konec.

Pošljem Vam poslednjič še pesmico, ktero so gosp. katehet zložili, in otročiči, veseli da morejo v šolo hoditi, med drugimi pesmicami prav mično popevali. Glasí se takole:

Ni ga veselja za moje serce,
Ko da spolnile se moje želje:
V šolo smem hodit' se pridno učit,
Zboljšati serce in pamet modrit'.
Hvala Bogu za šolski poduk !

V šoli učim se spoznati Boga ,
Molit' ga, ljubit' iz cel'ga serca ;
V šoli učim se pobožno živet',
S čednim življenjem nebesa odpret'.
Hvala Bogu za šolski poduk !

V šoli izurjen prebrisan bom kmet ,
Moder bom sebi in drugim dal svet;
Dober, koristen čem bit' deržavljan ,
Bogu, cesarju do smerti udan.
Hvala Bogu za šolski poduk !

Dobro bom pisal, zastopno vse bral ,
Rajtat' goljufa noben'ga se bal ,
Službo bo zgubil zvit koten pisač ,
Živež si služit' bo mogel drugač .

Bratec predragi! le v šolo z menoj ,
Majhnega truda nikar se ne boj!
Bog pa poverni vsim kuetom z Vodic
Šolske vse stroške po mili desnic':
Hvala Bogu za šolski poduk !

Iz Ljubljane. Od množih strani nam dohajajo žalostne naznanila, da je preteklo nedeljo in pondeljk slana na ajdi po več krajih Krajnskega naredila grozno škodo, ki je toliko huja, ker ajda je kruh kmetov. Če-

ravno ni snega po gorah in tudi suša velika, je hud sever tak mraz napravil, da je ponoči in zjutraj zeblo človeka kakor pozimi. Tudi medú so poprej čbele celo malo nabrale.

Novičar iz mnogih krajev.

Po zadnjem izkazku dunajske banke je imela konec pretečenega mesca sreberne gotovine 44 milionov 252.057 fl., bankovcev je bilo za 324 milionov 666.185 fl. med ljudstvom. — Kolera po Laškem večidel odjenuje. V Milani je od 1. tega mesca le 9 oseb zbolelo, 5 pa umerlo. — V Gylafalvi v marmaroškem komitatu na Ogerskem se je spet goveja kuga prikazala. — Naj novejše novice iz rusovsko-turškega bojišča je prinesel telegraf v Teržaškem časniku téle: Rusi so 1. dan t. m. Galač in Brajlo do zadnjega moža zapustili. Po Donavi je vožnja prosta. Austrijska armada je 6. t. m. v Bukurešt primarširala in slovesno sprejeta bila. Iz Varne je 80.000 vojakov zedinjene armade z veliko slavo odjadralo proti Krimu. Čerkeska, 20.000 mož močna armada, je pod poveljništvom Šamyla v Georgiji Ruse premagala. — Francoski vojskovodja na izhodnjem morji Baraguay d'Hilliers je 4. dan t. m. pri Ledsundu zapustil brodovje in gré na Francosko nazaj, kamor se bojo tudi francoske barke s svojo armado perve dni prihodnjega mesca vernile, ker zavolj bližnje zime bo za letos na tem morji konec vojske. Tudi angleške barke bojo tako storile. Čeravno časnik „Times“ zagotavlja, da po 135letnih skušnjah Neva še le 10. novembra zamrzne, jo bo admiral Napier vendar že kmalo domú odrinil in za drugo leto odložil, kar je prehitro za letos obetal. Ker se bo tedaj kmalo izhodno morje spraznilo, in tudi rusovska armada maršira čez Prut, ostaneta zdej le Sevastopolj in Odesa, kamor so vse oči obrnjene, kaj se bo zgodilo. Francoska armada, ki je zakolero toliko vojakov v Bulgarii in Dobruči zgubila (edini Canrobertov oddelk je zgubil 4000 mož), je bila že tako nejevoljna zoper svoje poveljnike, da bi se bila kmali spuntala, ako bi ne bila odrinila na vojsko proti Krimu. V Sevastopolji je navadna močna posadka; zraven te pa je v bližnjem taborišču še 60.000 vojakov; knez Menčikov sam oskerbuje vse priprave za brambo. Tudi v Odesi se Rusi spet boje novega napada, ker že več časa švigajo angleško-francoske barke okoli. — V Karii (na južno-zahodnem koncu male Azije) so se Zajbeki (Turki stare korenine) spuntali in svojega pašata zapodili strašno divjajoči. — V Španiji imata Espartero in O'Donel še zmiraj veliko opraviti, da zatirujeta nove vstajne poskušnje. Glava republikanske stranke je Orense, marquis de Albaida, mož izverstne govornosti in velicega premoženja, ki bo dal vlasti še veliko opraviti. Ko je jelo ljudstvo govoriti, da Espartero in O'Donel ne deržita več skupej, je Espartero odgovoril: „meč iz Luchane in meč iz Lucene sta le en meč; naji serci ste le eno serce, in naji edini cilj in konec je blagor domovine!“

Stan kursa na Dunaji 11. septembra 1854.

	Stan kura na Dunaju 11. septembra 1854.		
Obligacije deržavnega dolga	5 % 85 $\frac{3}{8}$ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	85 $\frac{1}{8}$ fl.
	4 $\frac{1}{2}$ " 74 $\frac{1}{4}$ "	Windišgrac. " " 20 "	29 $\frac{1}{4}$ "
	4 " 66 "	Waldstein. " " 20 "	29 "
	3 " 51 $\frac{1}{2}$ "	Keglevičeve " " 10 "	10 $\frac{1}{8}$ "
	2 $\frac{1}{2}$ " 41 $\frac{1}{2}$ "	Cesarski cekini	5 fl. 30
Oblig. 5 % od leta 1851 B	95 "	Napoleondor (20 frankov)	9 fl. 27
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	77 "	Suverendor	16 fl. 5
Zajemi od leta 1834 . .	223 "	Pruski Fridrihsdor . . .	9 fl. 50
" " 1839 . .	133 $\frac{1}{4}$ "	Nadavk (agio) srebra:	
" " 1854 . .	96 $\frac{3}{8}$ "	na 100 fl. 18 $\frac{3}{4}$ fl.	

Loterijne srećke :

Letnje srečke:
 na Dunaju { 6. septembra 1854: 50. 38. 14. 57. 67.
 v Gradcu { 28. 57. 36. 64. 84.
 Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradeu 16. septembra 1854.

Odgovorni vrednik: Dr. Janež Bleiweis. — Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.